

Efter Påske — 4

1 Krist stod op af døde
i påske-morgenrøde!
Thi synger lydt og sjæleglad
hans menighed i allen stad:
Ære være Gud i det høje!

2 Krist stod op af døde,
afsonet er vor brøde!
Thi synger lydt og sjæleglad
hans menighed i allen stad:
Ære være Gud i det høje!

3 Krist stod op af døde,
i Himlen vi ham møde!
Thi synger lydt og sjæleglad
hans menighed i allen stad:
Ære være Gud i det høje!

*Tysk 12. årh. Bearbejdet omkring 1500.
Dansk 1528. Bearbejdet 1642.
N.F.S. Grundtvig 1815 og 1845.
Thomas Laub 1889.*

1 Hvad er det at møde den opstandne mester
i live igen
trods pinen og døden, soldater og præster,
trods svig af en ven?
Det er som at indse det, blændet af tårer:
Hvor var jeg en indskrænket, hjerteløs dåre!

2 Det er som at høre en gravengels stemme:
Han er ikke her!
Gå hen, hvor I arbejder, elsker, har hjemme,
han møder jer der!
Det er, som når livet det vender tilbage,
som brød, vi skal bryde, som vin, vi skal smage.

3 Det er som disciple på Emmausvejen
alene, skønt to,
at møde en fremmed og mærke forlegen,
hans ord må vi tro;
han udlægger Skriften, så hjerterne brænder,
han minder utroligt om en, som vi kender.

4 Det er som Maria at se, han er borte,
og briste i gråd

og bede en fremmed i havemandsskjorte
om hjælp og om råd
og høre ham sige: Maria, du kære!
og svare: Rabbuni! Min elskede Herre!

5 Det er som fornægteren Simon den Bange,
fortabt i sin skam,
at høre hans tillidserklæring tre gange:
Vogt du mine lam!
Det er som at løftes af mægtige hænder
fra drukning i mørket til morgen blandt venner.

6 Det er som forfølgeren Saulus at rammes
af lynild og ord
og standses på vejen og blændes og lammes
og kastes til jord
og tvunget af sandheden sige og skrive:
Den Jesus, vi dræbte, har jeg set i live!

7 Det er som forræderen Judas at sidde
i Helvedes kval
og mærke en luftning i Helvedes hede
så himmelsk og sval
og vide, nu kommer den mester, jeg kender;
til Helvede går han for venner og fjender.

8 Det er som en ånd gennem lukkede døre
i kød og i blod,
der sender os, siger os, hvad vi skal gøre,
og indgyder mod,
så den, der er bange for hån og for stening,
tør gøre i dag, hvad der evigt gir mening.

9 Det er som et forhæng, der rives til side
på højeste sted,
og Mesteren står der og gir dig i tide
sin evige fred.
Det er som i lovsang, lyksalig og svimmel,
at se ham som Gud i den syvende himmel.